

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

gjort af den ærede Forespørger —, at efter hvad der foreligger for mig, har der ikke manglet Mad paa nogen af de Færger eller Skibe, der har været benyttet af Statsbanerne under Isvanskelighederne. Om Forholdene paa det Skib, over hvilket der har været offentlig klaget, kan jeg oplyse, at Nødrationerne var ikke rørt, da Skibet kom til Bolværk. Jeg har derfor Grund til at tro paa, at der ikke har manglet Mad. At Kaptajnen om Bord paa Skibet er Skibets øverste Chef og ikke mindst under saadanne Forhold som dem, det paa-gældende Skib oplevede, er en given Ting. Det ligger i Forholdenes Natur, og jeg har for mit Vedkommende meget ondt ved at tro paa, at det skulde være sandt, at Kaptajnen skulde have erklæret, at han ikke havde Magten paa Skibet.

Det ærede Medlem Hr. Christiani spurgte, om der er sket Bropillerne — saadan forstod jeg det — nogen Overlast nu i Isvinteren. Saa vidt det vides paa det nuværende Tidspunkt, har Broerne ingen Skade taget. De Foranstaltninger, der har været foretaget som Led i Minesikringsbestræbelserne, er der rørt ved; de er ikke i den Orden, de skulde være i, og det kan de ikke være, men det er alt, hvad der skulde være sket paa Bropillerne.

Maa jeg sige til den ærede Forespørger med Hensyn til de Bemærkninger, som baade han og det ærede Medlem Hr. Christiani gjorde om Flyvepladser, at jeg vil meget nødig provokeres til at give noget Tilsagn af nogen Art over for et Spørgsmaal og i et Forhold, der hidtil fra alle Sider, ogsaa fra alle Partiers Sider her i Rigsdagen, har været betragtet som noget, der i væsentlig Grad maatte paakalde det kommunale Initiativ og kommunal Offervilje. Jeg vil i øvrigt personlig føje til, at efter min Opfattelse er vort Land, uanset hvor rart og behageligt det end kan være at flyve og at komme saa hurtigt igennem, som man kan med Flyvemaskine, ikke saa stort, at vi ikke, naar vi ellers kan færdes normalt med Jernbane, kan komme nogenlunde forsvarligt frem og tilbage paa de Rejser, vi skal foretage, ved Hjælp af Baner, ved Hjælp af Biler og ved Hjælp af Skibe, og at det derfor er urimeligt at stille efter en Ordning, der etablerede kostbare Lufthavnene mange Steder her i Landet.

Jeg er enig med den ærede Forespørger i, at man skal yde de rejsende saa gode Forhold som muligt, og det mener jeg ogsaa, der har været budt de rejsende med de Muligheder, der har været til Stede under

de overordentlig vanskelige Forhold, man havde at kæmpe imod.

Den ærede Forespørger spurgte, hvordan det gik med Anlægget af Dobbeltsporet mellem Brørup og Bramminge. Den ærede Forespørger ved, det er bygget paa Strækningen mellem Vejen og Brørup, og det vil ikke overraske den ærede Forespørger, naar jeg saa tilføjer, at for Tiden er det umuligt at købe Skinner til dette Anlæg, i det hele taget at købe Skinner, og at vi derfor ikke for Tiden kan beskæftige os med dette Arbejde. Jeg føjer til, at alle Forhold taget i Betragtning og en Sammenligning foretaget med tidligere Forhold paa dette Omraade saa klarer Trafikken sig ogsaa nogenlunde, selv om det var ønskeligt, at dette Dobbeltspor blev ført igennem.

Den ærede Forespørger hævdede, at Lyntogene kan jo køre mange andre Steder, de behøver ikke blot at køre paa de Strækninger, man almindeligvis befærer med Lyntog, og det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen føjede til denne Udtalelse et Ønske om en nærmere Redegørelse for dette Forhold. Jeg skal da gerne føje til de Oplysninger, jeg meddelte tidligere i Dag, at naar vi i sin Tid opgav at føre Lyntogene over Store Bælt, var det dels fordi Lyntogene daglig optog Plads for 30 Godsvogne i hver Retning over Bæltet paa Færgerne, og dels fordi det under en Situation som den, vi lever i, hvor løsevogne Miner ogsaa kan finde Vej til Store Bælt, vilde være urimeligt at udsætte sig for Tab af Lyntog, der er saa dyre og kostbare, som de er, og saa vanskelige at erstatte. Og naar Lyntogene ikke er sat i Gang i Vinter paa andre Strækninger end de normale, er det, fordi tilfælde Boggier kun kan optøes for Udførelse af Bremseeftersyn i opvarmede Haller, som har en Længde af mellem 80 og 90 m, og som er forsynede med Spor og Eftersynsgruber, og saadanne har Statsbanerne kun i København, ikke noget andet Sted.

Den ærede Forespørger gjorde en Bemærkning, som jeg forstod saadan, at Isbaadtransport kunde man dog i hvert Fald have anvendt til Besørgelse af Post. Jeg maa sige, at jeg har foretrukket og vil fremdeles foretrække i en Nødssituation at lade Posten besørges ved Flyvemaskine. Saa kommer den dog noget hurtigere frem og under Vilkaar, der er bedre i Overensstemmelse med og i højere Grad opfylder de Forpligtelser, Postvæsenet maa have.

Den ærede Forespørger gjorde en Bemærkning, som jeg forstod saadan, at han vilde anbefale, at der blev anskaffet en Isbryder, som fornemmelig maatte være til